

Folk nok i Verden. Min Mand mener, at det stammer fra hans Sygdom; men jeg tror nu, at han har haft en eller anden stor Sorg, som han ikke kan komme over. En Dag sad vi i Haven, og Povl fortalte om en Forpagterfamilje her i Nærheden, der i en Uge havde mistet tre Børn. Tænk dig! Dihmer sad og tegnede Krese i Gruset med sin Stok. Saa sagde han paa en Gang underlig haardt, at det naturligvis gjorde ham ondt for de Folk, men der var ikke den Sorg, man ikke kunde løfte sig op over. Jeg tror, det er det, han selv vil gøre men ikke kan. Underligt nok mærker man alligevel sjelden noget paa ham. Han er i Almindelighed rolig og elskværdig og kan godt lide, at Folk morer sig. Jeg tror, han trænger til at se glade Ansigter omkring sig. Forleden havde han indbudt alle Godsets Beboere til en stor Sommerfest ude paa Engene. Der var et Par hundrede Mennesker, og der blev danset lystigt længe efter, at Solen var staaet op. Festen skal nok have vakt Forargelse, fordi der paa samme Tid var politisk Arbejdersmøde et andet Sted paa Egnen. Et Par af Randersbladene skal have skrevet mod Dihmer og min Mand, og Præsten i Favsing, der er Socialist, har raset mod Festen fra Prækestolen og kaldt den et hedensk Orgie. Det er nu en slem Overdrivelse, selv om maaske nok Madam Hansen (Jordemoderen her) vil faa lidt travlt i April.